

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo ren Erasmus Montanus. Det var hr. John Dyrby Paulsen, der sagde, at 655.000 er det nærmeste, vi når en sandhed. Derfor undrer jeg mig over, at hr. John Dyrby Paulsen stiller et beslutningsforslag, som pålægger mig at komme med en anden sandhed, når hr. John Dyrby Paulsen siger, at det efter hans opfattelse er det nærmeste, vi når en sandhed. Hvorfor skal jeg så bruge 1 mio. kr. på at revidere hr. John Dyrby Paulsens sandhed?

Om jeg selv er enig, fremgik jo af min tale: Det kan jeg ikke forholde mig til. Jeg synes heller ikke, det er særlig rimeligt, at fordi der kommer en forsker herop og beder den danske stat og de danske skatteborgere om at levere en peer-review, som det hedder, af det arbejde, der bliver trykt i The Lancet, så skal vi levere en peer-review af specielt The Lancet-undersøgelsen. Det lader man altså de akademiske kredse om selv at gøre. Jeg ser ikke nogen grund til at lade danske skatteborgere finansiere en peer-review af specielt The Lancet-undersøgelsen.

Om jeg selv er enig? Det ved jeg ikke om jeg er. Der er forskere, der accepterer det ene tal, der er forskere, der accepterer det andet tal, og jeg har ikke nogen basis for at sige, hvilket tal der er det endelige og det rigtige. Men jeg kan konstatere, at der egentlig ikke efter hr. John Dyrby Paulsens opfattelse er brug for beslutningsforslaget, for han har jo fundet sandheden.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er jo altid interessant at få kortene lagt på bordet, om man så må sige, og i den her sag er det grundlæggende spørgsmål: Hvor meget skade er der forvoldt? Danmark har jo i den her situation det særlige ansvar, at vi gik med i en ulovlig krig, og derfor, som Kofi Annan understregede, havde et ansvar for, hvordan forholdene udviklede sig i landene.

Jeg vil spørge udenrigsministeren, om han deler den opfattelse, at den måde, som The Lancet har lavet den her undersøgelse på, er den måde, som vi altid laver undersøgelser på, at det er den måde, der er lavet undersøgelser på i Congo, det er den måde, der er lavet undersøgelser på på Balkan, det er den måde, der er lavet undersøgelser på i forbindelse med tsunamien. Det er aldrig nogen sinde før i historien blevet betvivlet, at det var en rigtig måde at lave undersøgelser på.

Nu får man så en ubekvem sandhed frem i tallene, og så oplever vi for første gang, at statsledere, ikke udenrigsministeren, men statsledere – Bush, Blair, Fogh – siger, at de her tal ikke holder stik. Hvorfor lige mistænkeliggørelsen den her gang?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil sige til hr. Søvnald, at jeg synes, det er ufattelig mærkeligt, nej, ikke ufattelig mærkeligt, men mærkeligt, at hr. Villy Søvnald nu fortæller mig, at The Lancets undersøgelse er den rigtige måde at gøre det på. Hvorfor i alverden stiller hr. Søvnald så forslag om, at de danske skatteborgere skal finansiere en anden undersøgelse? Jeg synes faktisk, at argumenterne, jeg får her i salen, er argumenter for, at man jo slet ikke mener det her beslutningsforslag. Hr. John Dyrby Paulsen siger, at det er det nærmeste, vi kommer sandheden, og hr. Villy Søvnald siger, at det ikke er måden at gøre det på. Hvorfor i alverden skal man så have en undersøgelse?

Jeg synes faktisk, at SF og Socialdemokratiet her skyder deres eget forslag ned. De har ikke brug for det, de har sandheden.

Jeg siger bare: Jeg ved ikke, hvilket tal der er det rigtige. Og jeg synes faktisk, at det vigtigste er at bruge pengene på at forhindre kommende dødsfald og bygge op og lave humanitær indsats og medvirke til forsoning. Det vil jeg meget hellere bruge pengene på frem for at levere et peer-review, hvor oppositionen i øvrigt siger, at det peer-review er ligeegyldigt, for man stoler på The Lancet, uanset hvilken kritik der kommer af The Lancet.

Så jeg synes ærlig talt, at man har skudt sit eget beslutningsforslag ned – og det er vi jo så enige om.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg spurgte udenrigsministeren, om han var enig i, at det er den her måde, man sædvanligvis, altid, hver eneste gang har lavet undersøgelser på, og om det ikke er underligt, at statsledere fra de krigsførende lande bruger deres tid på at skyde den undersøgelse ned, der er lavet efter en metode, som altid har været den acceptable. Det var det ene spørgsmål. Er det ikke underligt, at der lige nu opstår en kritik af en undersøgelsesmetode, der er anvendt 30 gange af The Lancet, nogle gange med Les Roberts som forsker.